

STYCZEŃ 2018. KONFERENCJA: KOŚCIÓŁ

Kościół to wspólnota pielgrzymującego ludu Bożego zjednoczona z Ojcem przez Syna w Duchu Świętym - jest jedynym środowiskiem życia, który może rozwijać się Nowy Człowiek - uczeń Jezusa; chcę wrastać coraz głębiej w tę braterską wspólnotę poprzez żywą komórkę grupy, uczestnicząc w spotkaniach i angażując się w różne działania ewangelizacyjne.

1. **Czym jest Kościół?** Czy kościół jest potrzebny? Może wystarczy i wiara w Jezusa. Są tacy, którzy mówią, że wierzą w Jezusa ale Kościół jest im niepotrzebny.

Kościół zapoczątkował, założył Jezus, który powoływał ludzi - *pójdź za mną*. Pierwsza wspólnota 12 uczniów jest początkiem Kościoła. Pięćdziesiątnica czyli Zesłanie Ducha Świętego. to narodziny Kościoła. Tu Duch Święty zstąpił na apostołów. Tu zaczęła się droga Kościoła, który wyszedł do świata, głosił Ewangelię. Bo Kościół to wspólnota w drodze. Idziemy przez świat za Jezusem - On nas prowadzi do Ojca, tak jak kiedyś Mojżesz prowadził lud wybrany do Ziemi Obiecanej. Pra-początkiem Kościoła był Izrael - naród wybrany wprowadzony na pustynię z niewoli egipskiej.

2. I tak na pustyni przy Górze Syna Bóg Jahwe zawarł przymierze z Izraelem, który został nazwany *Kahal Jahwe* tzn. zgromadzenie ludu Boga i stał się królewskim kapłaństwem, ludem świętym, narodem wybranym. Izrael otrzymuje Dekalog - prawo, które jest kodeksem i drogowskazem życia. Naród ten podążał przez pustynię do Ziemi Obiecanej. My też jako kościół - Lud Boży idziemy przez pustynie tego świata ku Ziemi Obiecanej. Duch Święty nas prowadzi - On jest w nas jednością wspólnoty, jest duszą Kościoła.

Kościół jest ludzką wspólnotą zjednoczoną w Duchu Świętym wokół Jezusa, Pana i Zbawiciela. Jest wspólnotą – jak ludzkie ciało - bogatą w swej różnorodności. Tak jest wśród nas - każdy z nas w swojej jedyności powołany aby tworzyć rzeczywistość wspólnoty. We wspólnocie wszyscy są potrzebni - mamy różne zadania i różne role. Są różne stany i powołania - są świeccy i duchowni, powołani do apostołstwa i misji, zakonnicy - osoby konsekrowane z bogactwem charyzmatów; są duchowni tzw. hierarchia: biskupi, prezbiterzy i diakoni. Są osoby świeckie – laikat, żyjący w małżeństwie lub samotnie. Wszyscy są powołani i wszyscy mają jakąś misję, jakieś zadanie.

3. Wspólnota jest miejscem wzrostu naszej wiary. Tu wzajemnie się wspieramy i podążamy do świętości. Jesteśmy w tej różnorodności sobie wzajemnie potrzebni. Obdarzamy się wzajemnie różnymi darami i wspólnie podejmujemy różne działania ewangelizacyjne i apostołskie. Np. Ci którzy należą do hierarchii posługują przy udzielaniu sakramentów. Laikat a więc świeccy ewangelizują na peryferiach, zaś zakonnicy w swojej różnorodności charyzmatów podejmują różne dzieła zbawcze w kościele i świecie.

4. Kościół nie jest sam dla siebie nie - jest zamkniętym gettem. Kościół jest rozproszony w świecie wśród ludzi różnych – pogan - i jest dla ewangelizacji, aby zarzucać sieci i łowić ludzi dla Królestwa Bożego. Wszyscy mamy taką misję. Kościół więc jest w świecie znakiem zjednoczenia całego rodzaju ludzkiego i zbawienia wszystkich ludzi. Jest to nasza misja, zadanie - świat - ludzie poszukują, a niewierzący żyją wśród nas. My jesteśmy dla nich świadkami Jezusa - solą ziemi i światłem Świata.

5. Mamy we wspólnocie wrastać w wierze i podejmować odpowiedzialności – różne służby i diakonie. Jedni są animatorami, inni angażują się w ewangelizację, diakonie patriotyczną, uwielbienia, medialną... Ale tak naprawdę każdy z nas jest dla ewangelizacji, każdy żyje w środowisku, w którym jest świadkiem Jezusa. Kościół jest rzeczywistością dynamiczną, tworzy się, buduje się, wzrasta. Wszyscy mamy mieć swój udział - mamy tworzyć i budować wspólnotę angażując się we wspólnocie i tak też jest nasz udział w kościele lokalnym. Nie możemy tam być anonimowi. Tam też mamy angażować się tworząc komórkę, małą grupę, aby nasze parafie były też ubogacone naszą obecnością i naszym zaangażowaniem.

Nie jest dobrze gdy ktoś jest we wspólnocie a nie angażuje się, jest konsumentem. Poprzez zaangażowanie, dojrzewamy, wrastamy jako ludzie, jako uczniowie Pana.

6. Kościół to wspólnota świętych grzeszników, mamy swoje słabości. Jesteśmy grzeszni. Ale tu doświadczamy miłosierdzia, Bóg nam przebacza – my sobie nawzajem przebaczymy. Podnosimy się z upadków, przechodzimy przez kryzysy aby dalej iść i wzrastać. Jesteśmy razem nawet w kryzysie, i nawet w kryzysie potrzebujemy siebie – „*Jedni drugich brzemiona noście*”... *moc w słabości się doskonali* - i tak idziemy ku świętości. Już ziarno świętości jest w nas. Bóg wybrał nas przed założeniem świata abyśmy byli święty i nieskalani przed jego obliczem.

„Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala...troszczmy się o siebie wzajemnie by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków, nie opuszczajmy zebrzań, jak to się stało zwyczajem niektórych i to tym bardziej jeśli widzimy, że zbliża się dzień.” Hbr 10, 24-25;12, 2.

7. Nie możemy się zaniedbywać, troszczmy się o siebie i szukajmy tych, którzy się zaniedbują – niektórzy przeżywają głębokie kryzysy, trzeba ich odnaleźć, zachęcać ich, przygarnąć. W naszej wspólnocie jest dużo małżeństw i rodzin. Rodzina to **Kościół Domowy** – przeżywa się obecność Boga w codziennej modlitwie w codziennej modlitwie rodzinnej i nie wolno jej zaniechać. Jezus Chrystus jest fundamentem rodziny, a Duch Święty jest spójnią miłości. Gdy spotykamy się na modlitwie – dziękczynieniu, uwielbieniu, słuchaniu Pana, wstawianictwie – miłość Boża wypełnia nasze serca, umacnia nas, uzdrawia i jednoczy. Misja rodziny Wody Życia jest bardzo ważna w środowisku pracy i w parafiach, w których mieszkacie. Ale nie można zaniedbać codziennej wspólnej modlitwy rodzinnej, wspólnych spotkań rodzinnych w małej grupie - komórce, jak również miesięcznych spotkań wspólnoty. Troszczcie się o siebie wzajemnie, a szczególnie odnajdujcie tych, którzy przeżywają różne trudności, kryzysy. Pamiętajcie, że rekolekcje tygodniowe wakacje i tygodniowe zimą są dla was dużym umocnieniem.
8. Na koniec - „**Prosimy was bracia, abyście uznawali tych, którzy wśród was pracują, którzy przewodzą wam i w Panu was napominają. Ze względu na ich pracę otaczajcie ich szczególną miłością! Między sobą zachowujcie pokój! Prosimy was, bracia, upominajcie niekarnych, pocieszajcie małodusznych, przygarniajcie słabych, a dla wszystkich bądźcie cierpliwi! Uważajcie, by nikt nie odpłacał złem za złe, zawsze usiłujcie czynić dobrze sobie nawzajem i wobec wszystkich! Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie wobec was. Ducha nie gaście, proroctwa nie lekceważcie! Wszystko badajcie, a co szlachetne - zachowujcie! Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła (1Ts 5, 12-22)**

Plan spotkania

Kościół – WSPÓLNOTA

1. Modlitwa do Ducha Świętego

Uwielbienie – Wielbić Pana chcę...

Ps 67

Pieśń - Godzien o godzien... modlitwa w językach – uwielbienie Jezusa

Jesteś Królem...

2. Dzielenie się - Jak trafiłem do wspólnoty i czym ona jest dla mnie?

3. Słowo Boże – Ef 2, 19-22; Dz 2,42-47

Konferencja- Ks. Roman – 12 min.

4. Pogłębienie

- 1) Co odciąga Cię od wspólnoty i jak to przezwyciężasz?
- 2) W co angażujesz się we wspólnocie i jaki to ma wpływ na twoje życie?
- 3) Podziel się Twoim zaangażowaniem w misję ewangelizacyjną.

5. Modlitwa

- 1) Dziękczynienie – Jak dobrze jest dziękować Ci Panie... wezwania spontaniczne
- 2) Prośby – Szukajcie wpierw Królestwa Bożego –prośby spontaniczne
- 3) Wstawiennictwo – Zobaczcie jak jest dobrze przebywać razem z braćmi... modlitwa

Jezu jedyny Pasterzu... Ojcze Nasz ... śpiew - Pan jest Pasterzem moim...

LEKTURA na ten miesiąc:

Steve Gladen „Małe grupy świadome celu - Jak tworzyć zdrowe wspólnoty?” –

niektórzy tę książkę mają, można też zamówić w Internecie...